

Moje zvířátka mne ochraňují

Energetické barometry

Rostliny sice dokáží korigovat a harmonizovat energetiku našich domovů, ale jejich nevýhodou je, že se nemohou pohybovat (i když pro ně je to možná spíš výhoda): nemohou za vámi přijít, když je potřebujete, dotknout se vás, pohlédnout do očí, odebrat vám přebytek negativní energie ani dodat pozitivní, čímž by vás zbavily smutné nálady, depresí nebo bolestí hlavy. To všechno však umějí zvířata.

Máte-li doma kočku, pak už asi víte, že stačí vzít ji na klín a hladit ji po měkké srsti, aby se vytratila bolest hlavy, která vás trýznila po celý den. Proč tomu tak je? Protože se normalizuje krevní tlak, jenž bolesti vyvolává. Kočka je schopná odebrat vám energii, kterou v daný okamžik nepotřebujete, čímž vyvolá zúžení či naopak roztažení a uvolnění cév podle toho, zda máte krevní tlak zvýšený nebo naopak snížený. Kočka dovede uvolnit ucpané cévy, takže se po kontaktu s ní cítíte lépe.

Pes neumí odebírat negativní energii, zato nám dodává energii pozitivní. Psi mají velkou zásobu energie, což asi všichni víme, jelikož jsme každý měli někdy možnost pozorovat, jak se tato zvířata honí a poskakují radostí, když je vedeme na procházku. Připadá nám to, jako by uvnitř jejich psího organismu běžel motorek. Psi jsou prostě tak stvořeni – musejí ze sebe dostat přebytečnou energii, jinak mohou doslova puknout. Takže ji vylévají ven souběžně s láskou, radostí a věrností

k nám, svým majitelům. Pes je jako živoucí akumulátor, který nás bude neustále dobíjet, přičemž sám bude akumulovat stále novou a novou energii.

Když si mi někdo stěžuje na svou nemoc a vypráví mi, co všechno už vyzkoušel, jakou metodiku, systémy a léky, a vše bezvysledně, vždy se zeptám, jaký má byt a kdo v něm bydlí. Lidé zpravidla začnou vykládat o svém nábytku a zařízení, jak je jejich byt projektován, nebo vyjmenují a popisují všechny členy rodiny, avšak tím skončí. A já hned položím otázku, zda mají doma nějaká zvířata a pokojové rostliny. Lidé velmi často udiveně krčí obočí: „Zvířata, a na co? Květiny – copak je to nutné?“ Jenže co byste chtěli? O jakém zdraví chcete hovořit, když váš domov je v podstatě kamennou hrobkou a nejmilejším a nejdůležitějším členem rodiny je televizor? Ptám se jich tedy přímo, avšak oni mne často vůbec nechápou a myslí si, že se jim smějí. *Zvířata a rostliny jsou základem prostředí, které je pro člověka nezbytné, pokud chce žít plnohodnotný život. Potřebujeme je více než pravidelné jídlo a fyzickou námahu, protože pouze ony dokáží energii v našem organizmu harmonicky rozdělit a správně naladit.*

I nejstarší systém zařizování obytného prostředí – čínské feng-šuej – se intenzivně věnoval rozmístění stromů kolem domu, kopcům v okolí, vodním potůčkům, kvetoucím i nekvetoucím křovinám u domu, rybám v potoce, želvám i ptákům. A přitom se tenkrát stavěly přízemní, a nikoli mnohpatrové domy jako dnes. Kolem domů se všechno zelenalo, zpívalo, létalo, spalo v květech... Přesto všechno bylo k existenci tohoto harmonického světa nutné, aby nebyl vynechán ani jediný stupeň energetického systému. Nám z nich však zůstal jen jediný – člověk sám. A my si přejeme, aby byl živý, radostný a zdravý.

Tady jsou dva konkrétní příklady. Zním dva důchodce, z nichž jeden, bývalý lékař, se v důchodu začal zajímat o zdravou výživu. Dokáže o ní hovořit celé dlouhé hodiny, snaží se žít podle všech rad a působit na svůj organizmus tak, aby byl den ode dne zdravější. Ráno ho vidím, jak visí na bradlech před domem či chodí za jakéhokoli počasí běhat, večer slyším, jak cvičí na rotopedu. Jí jenom zdravou stravu a je samozřejmě, že nepije alkohol, nekouří ani ničemu neholduje. Je to člověk, který se pevně drží pravidel – po manželčině smrti skončil i jeho sexuální život. Nehledě na všechny útrapy ho však nemoci pronásledují: někdy za ním musí přijít kardiolog, jindy starého pána odvezou do nemocnice s podezřením na slinivkový záchvat.

Druhý důchodce je bývalý železničář. Celý život se věnoval těžké a nebezpečné práci – opravoval lokomotivy, několikrát byl při práci zraněn, a jednou dokonce natolik těžce, že nebylo jisté, zda přežije a bude se moct vrátit k normálnímu životu. Vrátil. Zdárně se dožil důchodu a hned si koupil psa. Tento muž je již také vdovec, takže pes je jeho přítelem i společníkem. Často si spolu, jen sami dva, vyjedou za město a toulají se přírodou. Tento bývalý železničář je vášnivý houbař, který se v podzimním čase domů vrací jen se vyspat a odpočívat. Psovi se tento způsob života taky líbí. A pak tady máme následující paradox: jestliže jako mladý trpěl celou řadou chorob, dnes vyběhne do šestého patra jako nic, nemusí po cestě odpočívat a ještě si přitom prozpěvuje. Zeptám-li se ho, jak to dělá, má pro mne jednoduché vysvětlení: prostě začal zdravě žít. Tím má na mysli, že se začal toulat lesními pěšinkami s košíkem, stará se o psa a minulou zimu si pořídil několik pěkných pokojových rostlin – domácí citroník a okurku.

Závěr si můžete vyvodit sami. Je jasné, že fyzická námaha během lesních procházek má také pozitivní vliv. Jenže první penzista, bývalý lékař, chodí stejně jako druhý důchodce rovněž běhat, ale přesto je nemocný. Velkým stabilizátorem naší energetiky je totiž právě les. Jediná hodina, kterou v něm strávíme, má na náš organizmus stejný vliv jako měsíc fyzioterapeutických procedur. V lese se navíc daleko lépe dýchá: les vám však nepomůže, pokud se každý den vracíte do svého bytu a porušujete energetickou rovnováhu. Bývalý železničář má skvělého pomocníka, který umí zpracovat energii a uvést ji do pohybu. Většina našich neduhů a problémů pochází z toho, že žijeme v kamenném „hrobě“, ale nejen to – v hrobě s absolutně neměnnou energetikou. Všechny statické jevy energetického charakteru se tak okamžitě projeví na našem zdraví.

Železničář má vskutku výjimečného společníka – svého psa. Druzí dva pomocníci neumějí ani chodit, ani mluvit – to jsou ti dva v květináčích. Avšak i oni mají schopnost regulovat energetický systém a ladit jej na správné fungování v optimálním režimu. Proto tento penzista nemá žádné zdravotní problémy. Zato domov bývalého lékaře je prázdný a sterilní. Nechce mít doma žádné psy, kočky ani ptáky, protože podle něho mohou do domu zavléct infekci. Místo, kde bydlí, není jen kamenným „hrobem“ – je *sterilním* kamenným „hrobem“.

Jak vlastně mohou zvíře nebo rostlina regulovat náš energetický systém? Jejich pozitivní vliv si uvědomujeme, ale nezamýšlíme se nad tím, jak a proč se tak děje. Mám jednu známou. Je to velmi milá, osaměle žijící žena, která má doma zrzavého kocoura Trepifajksla, zkráceně Trepku. Toto podivné jméno dostal proto, že byl koupen na tržišti za tři rubly. Kocourek je to vrtošivý, vychytralý, tvrdohlavý a navzdory jménu odvoze-

nému od číslovky tři je to velký čtverák. Já mám Trepku moc ráda, protože s ním vážně není nuda. Zapomněl jsi na stole kousek salámu? Rozluč se s ním! Majitelce dokonce stáhl všechny nylonové punčochy pověšené na šňůře a rozkouskoval je, přičemž jeho pohled jakoby říkal: můžeš si za to sama, nemělas je tam nechávat! Na svých sedm let vypadá velice dobře, dodnes se honí za papírkem na provázku nebo za vlastním ocasem, dovede vyskočit na skříň nebo se na ni vyškrábat přes kobereček, jenž je pověšen na stěně. Na jeho lumpárny se nedá dívat s vážnou tváří. Jenže moje známá se na všechna jeho čísla dívá jako na hluboké urážky. Kocourek jí evidentně ztrpčuje život, ovšem dát ho jinam nechce, neboť si na něho zvykla. Toto zvířátko své majitelce žádnou regulaci energetického oběhu neposkytuje, ba právě naopak. Jakmile se kocour doma objevil, vypukly u ní příznaky vegetativní dystonie, přestože kočky jsou zpravidla schopné právě tento neduh zmírňovat. Takhle tedy také může fungovat regulace energetického oběhu.

Proč jí Trepka nepomáhá, a dokonce přináší do domu nové problémy? Musíme jít hlouběji a připomenout si, že v našem organismu stejně jako v organizmech zvířat se energie rozšiřuje skrze energetické kanály, které protínají naše těla jako síť. Fungují-li tyto kanály normálně, cítíme se dobře. Jsou-li však něčím zneprůchodněné, celý systém přestane fungovat. Představme si, jak se do vodovodní trubice nějakým způsobem dostane kus hadříku nebo chomáč špíny, zacpe ji, a pozastaví tak přívod vody. Co udělá voda? Pokud zesílíme její proud, může buď vytlačit hadřík, který jí stojí v cestě, roztrhnout přívodní trubici, anebo změnit směr a odtéct jinou.

Naruší-li se fungování jednoho z kanálů, zpravidla to vyvolá jeho atrofii – dočasnou, nebo trvalou. Jestli-

že si energie najde cestu, jak překážku obejít, pak nepřestane obíhat naším organizmem, jenže jeho část zůstane bez jejího „napájení“. Je to stejné, jako když se v důsledku poškození elektrického vedení přeruší dodávky proudu a my zůstaneme beze světla do té doby, než se dostaví elektrikář a vše opraví. Nedostává-li se některé části našeho těla energie, vznikají nemoci, protože naše buňky potřebují pro normální fungování neustálý přísun energie. Nejhorší případ nastane, pokud se proudění energie stane nekontrolovatelným a ničí vše, co mu přijde do cesty. Může vzniknout kritická situace, jež může vyústit v pobyt na ARO. Jestliže dva organizmy fungují ve vzájemném souladu, všechny problémy se dají snadno a bezbolestně odstranit: něco se v našem organizmu pokazilo – náš energetický oběh ihned pozmění cirkulaci tak, aby trhlínu „zalátal“ a obnovil normální fungování životních funkcí. Pokud však mezi člověkem a zvířetem nevznikl kontakt, jejich energetické systémy existují každý samostatně, a někdy dokonce mohou jeden druhého potlačovat.

Stejně to bylo i s Trepkou. Jeho majitelka, která nebyla zvyklá chovat domácí zvířata, se začala domnívat, že ji kocourek nějakým způsobem omezuje – ruší ji při spaní, když se snaží zahrabat pod její pokrývku, jí brání číst knihu, když se drápkem zachytí za stránku, a vyrušuje při jídle, když sedí vedle ní, protože se na ni dívá hladovýma očima a loudí kousek něčeho dobrého – zkrátka brání jí normálně žít. Jakožto člověk vychovaný a trpělivý však svoji nechuť ke kočičím způsobům navenek neukazovala. A čas plynul. Maličké koťátko, které se dalo naučit pravidlům obývání majitelčina bytu, vyrostlo ve velkého kocoura. A dospělé zvíře se dá jen velmi těžce převychovat. Majitelka zkrátka prošvihla vhodnou chvíli.